

19. 1. Hjálmar Ragnar Björnsson

2 renningar.

2. Hjálmar Ragnar Björnsson

5 blöð qto. rituð 11. febrúar 1943
og eitt blað að auki.
Þessu fylgir stutt grein úr dagblaðinu
"Vísir", 8. janúar 1944 með fyrirsögninni:
Islendingar sæmdir heiðursmerkjum.
Sigurður B. Sigurðsson, konsúll, og
Hjálmar Ragnar Björnsson (Torfasón Björnssonar)
Ennfremur er hér bóluþætningarfottorð
Hjálmars Ragnars dags. 1. júlí 1923.

3. Tvær bkaðagreinar um Hjálmar Ragnar
Björnsson.

a) "Alþýðublaðið", 11. janúar 1944.
Fyrirsögn: "Móðurlausi íslenski
drengurinn, sem gat sér frægð með
öðrum þjóðum.

b) "Vísir", 8. janúar 1944.
Islendingar sæmdir heiðursmerkjum.

4. Hjálmar Ragnar og Guðný þ.e. fósturbörnin.
7 blöð qto. dags. 10. nóvember 1945.

Hjálmar Ragnarson Björnsson,

1.

sá, er sendur var brekku heimsvaldisordum og
gætt var um hær í bláðinu nýlega, er föstursonur
Jóns Pálssonar fyrr. bankafélagsheldis og konukans.
Toku þess konu og systur hans, þegar niðir þeirri
undadist í spönstuvæðinu í nýsambermianndi, frít
þinnu í mikilli fátöð.
1918 og hafa þau alizt upp hjó þeim síðan. Stúlkun,
Gudný, systir Ragnarss, er gift Kristni Vilhjálms-
syni teltsmíði.

Fósturforeldrar Ragnarssáu, á hann númeri verda
svo mikill fyrir sér, á hann hentadi bókur upp-
eldi í sveit og þess konu þess konu þess konu þess konu
númeri á til Vigfúsar konuðs Einarssonar
í Örnudalshalli í Flóa og konu hans, Þóru Þóris-
dóttur og barna þeirra, er heimil: þetta er eitth
híð þriðjulegasta þess númeri, enda manndist
Ragnar þess vel. Þegar hann svo fluttist til
Fósturforeldra sinna aftur, tók hann á númeri járn-
smíði og fór svo í siglingar 1932, var þar í
bogarum, tók sér atkarnafund Björnsson (afi hans
hét Björn, en fadur hans er Torfi Björnsson verkam-
hær í bannum), og gjórdist brekku þess.
Ragnar konutist á góði stöðu, mestri, en misst hann
vörð 1942 frá heims konungum bannum, þilti og
stiltu.

Kunnugis manni segja Ragnar stöðfastur í land, mann-
dómur manni hinni mestri, heglusaman og stiltan

62.
~~62.~~ Felagslyndan og gladan í viðmóti.

2.

Hinn til fösturoforeldra sinna gáunnar vinnu
þess Ragnar mí, nokkru fyrir fötin og föt svo
og gegna þess stýldu sinni: sjóker þetta heit
íð land.

Ragnar hefir mér með tínni veglegu viðnaðum-
ingum hlótið staðfestingu þess, að hann minni
vera árdinn, og þess vegna drungstapan minna og
því gætt landi sinu og fjóð sinni mikka sandi.
þess manns, sem í förunum, og að þessu hámu
sér til fyrir myndar og þess gættu þess allis, heit
reglu og vinnu og stellinguna sinna.

1.

Hjálmar Ragnar Tótfason, Þjórnsson.

erfaldur í Brandon, Man. Canada 24. júlí 1913.

Kona hans, Elith Annie, varfald í Hull, Englandi 2. des. 1916, menkadi 13. maí 1942.

Börn þeirra: Guennis erfaldur í Hull 16. apríl 1937.

John erfaldur s. of. 24. marz 1938.

Ragnar hófubist þinni látnu konu sinni 1935.

Alldóttir Ragnar er Gudný, kona Kristniðs Hjálmssonar Blakksmíðs, gift 10. ágúst 1841

Börn þeirra er: Anna Sigridur faldur 10. febrúar 1942.

Altréidir þeirra Ragnar og Gudnýjar er Gudm. Tótfason jaru smíður

Annar altréidir þeirra var Ólafur, en autadi 18. maí feldt, alinn eggþví Jóh. Jóhannessonum

fyrr. ladjerföföta.

Hálf systkyn þeirra eru mörg, m. a. Stefania, Hjörns, Vilborg.

Móðir Ragnar og þeirra systkynna var Stefania Gudnadóttir, Gudnanna frá Þarðu koti í

Selvoði og autadi 18. maí í Spansku veldinu (í Þarnastöla Rúsíaveldis) 1918 (i nio.)

Tótfi Þjórnsson, Sigurdsman frá Skarvastaði í Landeyjum, fluttist til þess að hjúsa

hinn fyrstfölda leurn sinn frá feldi flutningsi vestan frá Ameríku 1916, fyrst til Hays-

mannahafnar og síðan til Vestmannaeyja og loks til Rúsíaveldis. Alfu þau hafa sína

í Austurhlöðum hær við Sundurjótana og bjuggu með hinni mestu fátökt og eyrnal, svo

ad konan, Hringdóttir, sem eitt hafa höfðar veldi ad hafa fjölskyldu sinni, höfðar

lútu ad svo um mál, ad „engin þeirra hefði fyrr ad síðan séd ad vitad um ad

sinu eyrnal og vesat ad á veldi heimil; sem þess, en þess var”.

Hanastid 1918, i nio., geypti Spansku veldinu og var konan, Stefania Gudnadóttir

og börn þeirra þess: Ragnar, Gudný og Ólafur frá fluttu í hildbjar þarnastöðanna,

ad nio og veldi, en Tótfi fandi þess og Gudmundur, sem var barn anna elstora, munu

og hafa veldi veldi en höfð þess.

Þann staflinn var þetta skipið en sárverliðum af líkingum og hjálpar nafnið var
 sett á stofu þess og áður til líðsinis; Þann 1. Jánúarinn heitastu átti löngun
 var formáttur þess nafndar að a helsti athafna með vinnu og einni Jóni. Jónninn
 heitastu.

Ástjarn minni og annars í Þauðabankanum um þetta stund var þannig heitast,
 að ég var þar lengstann við fjúrtja manni. allir aðrir voru vátta og dafn af-
 gæidsta í bankanum þó, frá fram frá kl. 10 að morgni til kl. 1 síðdegis.

Þó var það daginn, kl. 9 1/2 að ég gætti að þáinn frá mér inn í bankanum og
 mig var þinninn undir í Þauðastofu þinn með allri einni í þing. Það var einn og
 þú voru heitast að mér, þú og heitast þú allri einni í þing áður. Að ég hefði þúna
 þú á störfu þúna í Miðbojarstólum og líta þar á, hvernig þar væri ástætt og
 um hvernig.

Annars vil ég gæta þess, að ég fann aldrei neitt til veldis þessara, en þetta minn og
 vinnustálta veldis, svo og af Auðlós döttur er var gestkomandi 11. nóv. undir
 allar veldis og lágu að einn einn dag og allar samþingis, en ég var állinn stundum
 frá kl. 6 á morgnana til kl. 12 á eftir, að undan stöðum þess frá einn þinninn, en
 ég var í bankanum, þú og þar um allan kl. að vitja um þó sem ég hefði heitast
 að veldis vori. Þú þetta eldri stótt undanvæfni eða undan tókning með
 mig: Þetta gætti allri þess er í skildi vori og einn þess hjálpa gæta veldis. Vid-
 leitni minn í þessa ött var einninn í þú fölginn að á stöda hjálpar nafndis
 og líta lathinn hjálpar þinninn af þess. Þann 1. Jánúarinn heitastu átti löngun
 sem ávallt er þinninn, allra lathna þess og ábrigðull til hjálpar með áðinn
 þinninn og áðinn, eða vinni af eigi til að vinni með vori, sem hjálpar þann veldis
 á stjarni, dæi in veldis þessara. Þinninn veldis af vori þess manni, sem dæi, en
 af leitast til þann þess: Þinninn Heitastu þessara, Þann 1. Jánúarinn heitastu átti löngun
 þessara. Þann 1. Jánúarinn heitastu átti löngun, en eigi gæta þessara átti löngun þessara

18. apríl
 uppsá til 12 ára aldurs og var hann þá ferndur af sára konu síj verðisyni árið 1926.
 Þoo mikil ástundin við fyrir þannan efni logo, mega þess gers og til þess vinna, að
 hann fangi gott upphaldi meðan hann hefti, þess þóttina mosta, að við höfðum ekki í
 fjáð. Þú hóst á drot hann í heimili þessu í fjáðel margfoldu verði oða náð.
 Hóskólinn í ári fyrsta árið eða tvö og síðan nokkru minna og þóthliffatta all-
 mikil, myndgjaf "á þessum línum með þvi verðgjaldi, sem þú var í þessum og
 aflið með að öfla fjáðs. En á áðstöfun þessu árangur kemur verð svo þóttu
 fyrir veltur og dröngum sjálfar, að við þeljum þessu þessu þessu: Þessu þessu
 naut þessa góða upphaldis um 5 ára stéid, og verð þáð þessu áðri áðlogu
 og líkamlogo til mikilla framfaru og framfaru.

Síðan vildi hann sjálfur reyna að leggja smíðanám fyrir sig og var hann þess
 um stéid við þáð nám í Hefnarfjórð. Þar fór ekki vel um hann og þóttu
 hvarf hann frá þessu og verð í fyrstu sjómánu á tozara hár og þóttu þar vel um
 hann og verð til þess, að hann vildi framast í síðlingum. Þess hann þóttu í
 september 1932, utan og til Englanda í síðlingar í þessum. Þess hann þar
 þessu minnum, sem sígi stéid eða þessu og innverði. Hann meiddist og lá í
 þessu meiddum um þessu árs stéid, en er þessu þessu, var hann þessu
 í þessu meiddum hár og um í H. S. M. Þessu og þessu stéid hár við land.

Ragnar eignaðist tvö börn með þessu sjóttu konu sínu, en meistri þessu R. B.
 mai síðast. vor og þessu þessu þessu þessu, svo meiddum þessu þessu, að-
 eins þessu þessu, sátt meiddum þessu þessu verð svo þessu þessu að þessu þessu-
 þessu þessu, Miss Frances E. Þessu á þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 og er þessu þessu mikil glæði þessu og þessu þessu þessu þessu þessu.

Ragnar þessu verð hár við þessu þessu þessu, stéid H. S. Þessu, og þessu nr. 280928. Þessu þessu af
 stéid þessu til Englanda (?) 4. p.m.

Respi árið 11. Febr. 1943.
 J. H. H. H.

Ragnar hefi verið hér úd land í vaxstéppum Fællar og er ein kennistal hans í
heimum N. 280928 og má sjá síðan B. E. M.

Stömmu eftir ný árið 1944 lágu þeir í Sepdisfjardarhöfu úd hlíð í stóru stéppi, en
var með 11 þrisumud. Stömmur innan badd. Þegar þeir voru farnir
frá stéppsbláðinni fyrir höfum í minningum, þann óvin-felagur þunguð ad
þeim og var svo hafi í lofti, ad þeir gátu ekki stöðid í hana, en mi
deuði þeim sprengja indur og leuti þeim úd hlíð stóru stéppsins nálægu
í sama stadi sem Fællar hafi hegið í minningum indur og sprengdi sprengja
stóra stéppid, svo, ad það sótti í 28 fadma djúpi. Fællar-menn brugdu stjóth úd
og gátu bjargad allri stépphöfu stóru stéppsins. Eftir þetta fór Fællar til
Almannagata, var þar um einn mánuð og stöðid en stóru svo hingað.

Þóttu þeir ad þetta væri sduid. Þetta stjórnin Ragnar er þinni breiða
þinni vöð. Þa heidunspeningi fyrir miðil og velumun stöf, árad, dregstun og
þunguð. Það þessa þer þann mi á vinstro bojóti en minni speningum, þa
hann er þessi heimum (B. E. M. = British Empire Medal).

Til þess, ad Ragnar geti fest sér kaup á hús í Hull, er hann þatur ad fastu minni fyrir £. 250. -,
líttum úd húsinn hann fastu. 100. mi fyrir áramótis (sem gjöf) og í þa löfðum ad hann mi 10.000 kílómetris
notkunar and þunni so fastu og faste fura á Garsim og Miss Frances Lund. (Heb. L. er 10. 26. 09).

~~Frum~~ bólusetningarvottorð.
Endur-

Nr. 18 á bólusetningarskrá *Villingahaldshreyfis*

Þjótunn Ragnar Þorðsson Grundahl var ~~frum~~ bóluselt(ur)
endur-

i 2 sinn 22. dag *júní* mán. 1923 — þá 10 ára að aldri—

með *fullum* árangri.

Þar með er fullnægt lagakröfu um ~~frum~~ bólusetningu.
endur-

Villingahaldshreyfis bólusetningarumdæmi 1. dag *júlí* mán. 1923

Ragnheiður Benjamínisdóttir

Júni, 8. áunnar 1944.

Íslendingar sæmdir heiðursmerkjum.

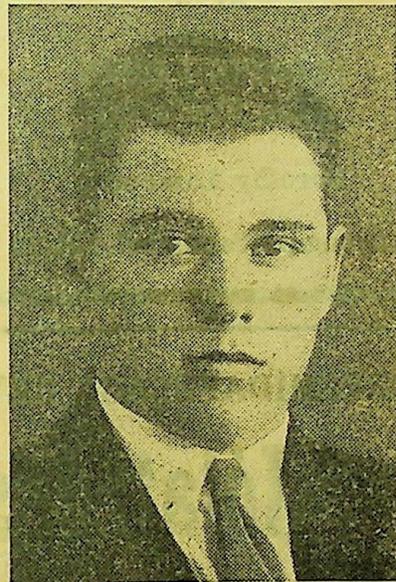
Íslendingur og Vestur-Íslendingur voru meðal þeirra, sem Bretakonungur sæmdi heiðursmerkjum um áramótin.

Sigurður B. Sigurðsson, sem verið hefir ræðismaður Breta síðan 1933, hefir verið gerður meðlimur hinnar borgaralegu deildar brezku heimsveldisorðunnar (O.B.E.). Verður hann sæmdur heiðursmerkinu innan skamms.

Sigurður B. Sigurðsson kon-súll er fæddur 4. júní 1879 í Flatey á Breiðafirði, sonur Björns Sigurðssonar, síðar bankastjóra. Stundaði hann verzlunarnám um margra ára skeið í Danmörku, Englandi og á Spáni. Réðst til Edinborgarverzlunar 1922 og gerðist með-eigandi hennar 1926. Þegar Ásgeri heitinn Sigurðsson lét af

til Íslands með foreldrum sínum, er hann var barn að aldri. Hann er nú 30 ára, en fluttist til Hull 19 ára og kvæntist þar. Fyrir stríð var hann háseti á togara, en gekk í flotann og hefir löngum verið hér við land. Er þess getið um hann, að hann hafi ævinlega boðizt til hinna hættulegustu starfa og aldrei hlíft sér, svo að hann hafi ætíð sýnt hinum yngri mönnum fag-

urt fordæmi. Ágæt islenzku-kunnátta hefir oft komið að góðu haldi. Er hann sæmdur heiðursmerkinu fyrir ágæta sjómannshæfileika, dirfsku og skyldurækni.

Hjálmar er fæddur í Brandon, Kanada, 24. júlí 1913; þrem árum síðar fluttust foreldrar hans, fátæk mjög, heim aftur til Íslands. Móðir hans, ættuð úr Selvogi andaðist úr spönsku veik-

3. EINSÖNGUR: Ungfrú Guðrún Þorsteinsdóttir frá Akureyri

itsch.

2. FIBLUSÓLO: Hr. Björn Ólafsson með aðstoð dr. Urbantsch-

Störtemplar.

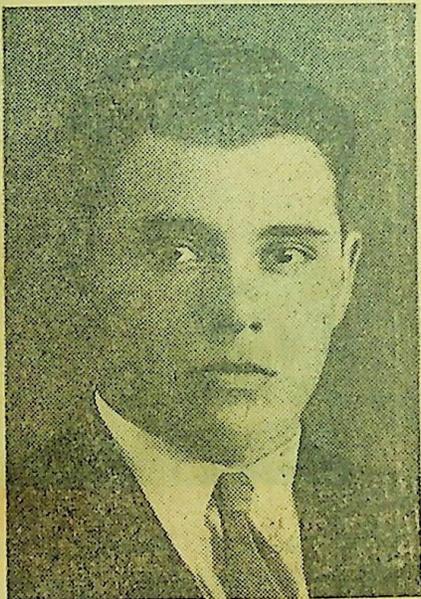
1. RÆÐA: Hr. rit höfundur Friðrik Asmundsson Brekkan Iyrtv.

Rýðublaðið

Þriðjudagur 11. janúar 1944.

Móðurlausi Íslenzki drengurinn, sem gat sér frægð með öðr- um þjóðum.

Togarahásetinn, sem fékk
brezku heimsveldisorðuna.

Ragnar Hjálmar Björnsson.

MÉR birtist mynd af hinum unga Íslendingi, er sæmdur var brezku heimsveldisorðunni nýlega og getið var um hér í blaðinu fyrir skemmstu —

Hann er fóstursonur Jóns Pálssonar bankaféhirðis og konu hans. Tóku þau hann og Guðnýju systur hans að sér, þegar móðir þeirra, Stefanía Guðnadóttir, ættuð úr Selvogi, andaðist í

Spönsku veikinni 1918 frá fjórum börnum í mikilli fátækt, og hafa þau Ragnar og Guðný, sem nú er gift Kristni Vilhjálmssyni blikksmiði, alizt upp hjá þeim síðan.

Fósturforeldrar Ragnars sáu, að hann mundi verða svo mikill fyrir sér, að honum hentaði betur uppeldi í sveit, en að alast upp að öllu leyti hér í bænum, og því komu þau honum fyrir til dvalar um nokkur ár að Önundarholti í Flóa, myndarheimili hinu mesta þar um slóðir, enda mannaðist pilturinn þar vel. Þegar hann svo fluttist til fósturforeldra sinna aftur, tók hann að nema járnsmíði, og fór síðan „í siglingar“ 1932, og var á enskum togurum, gjörðist brezkur þegn, og tók sér ættarnafnið Björnson, en faðir hans er Torfi Björnson verkamaður hér í bænum og gamall sjómaður.

Ragnar kvæntist ágætri stúlku, af enskum ættum, en missti hana í fyrra sumar, frá tveim kornungum börnum þeirra, pilti og stúlku.

Ragnari er lýst svo, af kunnugum mönnum, að hann sé staðfastur í lund og stilltur vel, félagslyndur og glaður í viðmóti, með afbrigðum reglusamur og skyldurækinn.

Heim til fósturforeldra sinna og annara vina kom Ragnar nú rétt fyrir jólin, en fór svo til að gegna herskyldu sinni aftur í sjóher Breta hér við land.

Það má telja með fádæmum, að svo ungur Íslendingur, sem Ragnar er, aðeins 31 árs að aldri, geti sér svo veglegrar viðurkenningar meðal erlendra þjóðar, að vera sæmdur heimsveldis-orðunni brezku fyrir dáðir miklar og drengskap. Hefir hann og með þessu gert landi sínu og þjóð mikla sæmd, sem verða mætti öðrum ungum mönnum til fyrirmyndar.

